

לב:

יום טוב פרק רביעי ראש השנה

מסורת הש"ס

לֵאמֹר אֲנִי מִי שֶׁנִּיחַ
שׁוֹפֵר הַלְכָה עַל
שֶׁנִּיחַ הִנֵּה תִּקְרָא
הֵן

לו ד מיי ש טור אים
 טי תקאל:
 לו ד ה טור אים ש:
 לח ד ח ט מיי ש:
 ח טור אים:
 לב ד מיי ש גל י
 טושים י תקטקט:
 ב ל מיי ש מכל
 תכסה יל ד טושים אים
 מל י תקטקט טקף א:
 מל י מיי קיל מיי:
 טושי גל ד טושים
 אים י תקטקט טקף א:
 טב ד מיי ש טושים ש
 טקף ט:
 בל ש מיי ש א:
 טושים י תקטקט
 וטושים י תקף
 טקף א גטל:
 בל ע מיי ש הלס
 ד טושים ש י
 תקטקט א:

הגהות הערה

[N] במשנה מלתקוע ומתעסקין עמהן כו'. כ"ל (וכ"ה ברי"ף ור"א ש):

מוסף רש"י

כל כי האי ריתחא. מי
ימן ויפא לנו זה הכנס
בחימה שפוסה למלך
עליהם, שינאלנו בעל כרחנו
ימלך עלינו (שנהרד"ן
קמ). אין מושביו את
ההינקות מלתקוע. אין
כ"ד מוזהרין למועט
מלתקוע ביום טוב של
די', דכעו מלתקוע
במלות (שנהרד"ן קמ).

רבינו חננאל

[illegible]

בשעת גזרת המצוות (שנה) וא"ע שצטווה גזרת המלוכה לא עבדין כדמשקרא אע"ג דוריון מקדימין למצות דהיישין שנה יחזור דבר לקולנו ולפירוש הירושלמי ינחם עמי מפחד שס' שדמו הארצין שנתאספו לתקוע תרועה מלחמה ועמדו עליהם והרגום ולכן תקנו תקיעות וזכרות כדמפרש דר' חזו דקרו בקריאת שמע ומתפללין וקורין גמורא ומחזין ומתפללין ותוקעין אמרי צימוסיהו אינן עסקין כל' כדמוקיס וצתורס:

גמ' מלכיות כגון יחי אני נאם ה' [אלהים]

אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלך עליכם ואע"ג ב"דא"ר נחמן כל כי האי ריתחא לירתח קודשא בריך הוא

עלן ולפירוקין כיון דבריתא אומר ארבור
זכרון כגון יזכור כי בשר המה וגו' שופר
אבל אם בא לומר מלכות זכרון ושופר של
מר מלכות כגון י'ה' מלך ירגו עמים וכגון
מארגו זכרון כגון י'זכור ר' לבני ארור וגו'
ושופר יתקע והלך בסעדות תימן וכתבי
וזכרין זכרון של יחיד ואפילו לטובה כגון
זכרה ל' אלהי לטובה פקדונות הרי הן
ישרה וכגון י'פקוד פקדתי אתכם דברי ר'
יזנות ולר' יוסי נהי נמי דפקדונות הרי הן
זון דיחיד הוא כיון דאתו רבים מינה כרבים
ישון פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מ' (הוא)
גבור מלחמה שאו שקרים ראשיכם ושאו
ז' הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך
שניה שלש דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר
זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו כי
דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר אתה ושון
ישב על כסא קדשו שהיא אחת זכרון שיש
תרועה מקרא קדש י'אומרה עם הזכרונות
יוסי ר' יהודה אומר אינו אומרה אלא עם
עמו תרועה כגון י'ה' אלהי עמו ותרועה
יאומרה עם השופרות דברי ר' יוסי רבי

עם המלכויות בלבד תרועה שאין עמה
רבי יוסי רבי יהודה אומר אינו אומרה כל
ום בתורה יצא: אם השלים דיעבד אין לכת
אימא משלים והא אם השלים קתני דיעבד
' יוסי אומר משלים בתורה ו'אם השלים כנב
ולמין אותה בתורה בשלמא זכרונות ושופרות
מלך בו 'וי'הי' בישורון מלך ²⁰ה' 'מלוק לעולם
ה' אלהינו ה' אחד 'מלכות דברי ר' יוסי ר' יה
הוא האלהים אין עוד 'מלכות דברי ר' יוסי
האלהים אין עוד מלכות 'מלכות דברי ר' יוסי
ט' של ר"ה השני מתקע ובשעת ההלל הרא
ב עם הדרת מלך אי הכי הלל נמי נימא
שון משום ²¹דורזין מקדימין למצות תקיעה נג
בשעת נורת המלכות' שנו: מדקאמר בשעת ה
מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מפני מה
אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וס
של ר"ה אין ²²מעבירין עליו את התחום ואין
לא שטין על פני המים ואין חותכין אותו בין
'אכל אם רצה ליתן לתוכו מים או יין ית
מהן עד שלמדו 'והמתעסק יצא ²³ה'ה
עשה ולא תעשה ואין עשה דוחה את לא תע
שתא ורבנן אמרת לא דאורייתא מיביעיא

גב' דרביס און מינה. בהאיא פקידה: רבי יהודה אומר ראשונה אהם שני שנים. מי האו זע מלך הכבוד לאו ממיינע: ומר למלכנו. לא קא חשיב רבי יהודה דלא אפליגתיה כלל על אומה אחת: ושון במלך אלהים כו'. ודא מניין יצא עז קדשו בלשון מלכות: אינו אומרה אלא עס וכוונות. תרעיה לאו לשון שופרות האו עד דומיך שופר כהניא: ומחילי כבודו ומשלים כניאלין והכמונים כינתיים: היו משלימין כבודו. דהו לאו ארבע מן המורה שלל בתמלה ואחת במקו: ואין כעיין עשר. וארבע מהן מורה דקאמר רבי יוסי משלים בתורה: דקאמר ר' עקיבא לבי ר' יהודה רבי

ה' לבני אדום וגו'
וערות תימן וכתוב
אפילו לטובה כגון
ה' פקדונות ה' ה' ה'
דתי אתכם דברי ר'
ה' דפקדונות ה' ה' ה'
ה' רבים מינה כרכים
מלך הכבוד מי (הוא)
ערים ראשיכם ושאו
ה' צבאות הוא מלך
ה' יס' ה' יהודה אומר
ה' למלכנו זמרו כי
ה' אומרה אחת ושיון
היא אחת זכרון שיש
אומרה עם הזכרונות
ינו אומרה אלא עם
אלהיו עמו ותרוות

רועה שאין עמה לא כלום כגון ¹⁸ יום תרועה יהיה
אומר אינו אומרה כל עיקר: מתחיל בתורה ומשלים
שלים ריעבד אין לכתחילה לא והתניא ר' יוסי אומר
שלים קתני ריעבד אין לכתחילה לא הכי קאמר
יהיה יואם השלים בנביא יצא תניא נמי הכי אמר רבי
למא זכרונות ושופרות איכא טובא אלא מלכויות תלת
מלך ²⁰ ה' ימלוך לעולם ועד ואנן בעינן עשר וליכא אמר
ר' דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר אינה מלכות ²² וידעת
מלכות דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר אינה מלכות
ו' מלכות דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר אינה מלכות:
וע' ובשעת ההלל הראשון מקרא את ההלל: ²³ מאי
הכי הלל נמי נימא בשני משום דברוכ שום הדרת
וימינן למצות תקיעה נמי נעבדי בראשון משום דרזיון
ענינו: מדקאמר בשעת הלל מכלל דבראש השנה יליכא
ב"ה רבש"ע מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך
סא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו וישראל
עליה את התחום ואין מפקחין עליה את הגל לא עולין
ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משום שכות ובין
לחתכו מים או יין יתן ²⁴ אין מעכבין את התנוקות
ותעסק לא יצא והשומע מן המתעסק לא יצא:
עשה דוחה את לא תעשה ועשה: לא עולין באילן ולא
דאורייתא מיבעיא ²⁵ ואין צריך לומר זו קתני:
ואין

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְאֵינִי נָאֹם אֲדֹנָי
- אֵל אֶלֶּם בְּחֻקָּה וּבִדְבָרֶיךָ
נִשְׁתַּחֲוֶה וּבִקְרָאֵי שִׁמְךָ
אֶמְלֹךְ עֲלֵיכֶם:
2. וְיִזְכֹּר כִּי בִשְׁמֵי הַמֶּלֶךְ
רוּחַ הַדּוֹלֵךְ לֵאמֹר:
תְּהִלָּתִי לֵשׁ
3. תִּקְרָעוּ שׁוֹפָר כְּבוֹדָה
וְתִצְרַח בְּרִמָּה הִרְעוּ
בֵּית אֶת אֲחֵרֵיךְ בְּנִינֵיךְ:
הִשְׁמַע ח
4. יְמֵיךְ יִרְצֻנוּ עֲלֵיכֶם
יִשָּׁב כִּיבוֹדִם תִּתְּנוּ
תְּהִלָּתִי עַם א
5. יְמֵיךְ תִּתְּנוּ עֲלֵיכֶם וְעַד
אֲבָדוּ נִסִּים מֵאֲרָצָה:
6. תְּהִלָּתִי יֵשׁ
יִשׁ יְרוּשָׁלַם הָאֲמֵרִים
עֲרֻ עֲרֻ דֵּד הַיְּסוֹד כִּי
תְּהִלָּתִי קִלּוֹ
7. וְעַלֵּיכֶם יִרְאֵה אֲרָצָה
יִשׁ אֲרָצוֹ יֵשׁ

1. מִשְׁפָּר יִתְקַן וְיִזְכָּר
 בְּשִׁמְרוֹת הַתּוֹרָה
 וְכִרְיֵת טו
 2. וְעֵצָאנִי יוֹם לַעֲלִים
 אֶחָד וְכִשְׁבִּי אֲבִי מֵלֶךְ
 וְתִתֵּן לִי כְּמוֹ יוֹם וְעֵלְמָל
 בְּמִדּוֹר כְּנוּיֹת מִכִּתֵּי
 3. וְכִרְיֵת טו
 4. וְכִרְיֵת טו
 5. וְכִרְיֵת טו
 6. וְכִרְיֵת טו
 7. וְכִרְיֵת טו
 8. וְכִרְיֵת טו
 9. וְכִרְיֵת טו
 10. וְכִרְיֵת טו
 11. וְכִרְיֵת טו
 12. וְכִרְיֵת טו
 13. וְכִרְיֵת טו
 14. וְכִרְיֵת טו
 15. וְכִרְיֵת טו
 16. וְכִרְיֵת טו
 17. וְכִרְיֵת טו
 18. וְכִרְיֵת טו
 19. וְכִרְיֵת טו
 20. וְכִרְיֵת טו
 21. וְכִרְיֵת טו
 22. וְכִרְיֵת טו
 23. וְכִרְיֵת טו
 24. וְכִרְיֵת טו
 25. וְכִרְיֵת טו
 26. וְכִרְיֵת טו
 27. וְכִרְיֵת טו
 28. וְכִרְיֵת טו
 29. וְכִרְיֵת טו
 30. וְכִרְיֵת טו
 31. וְכִרְיֵת טו
 32. וְכִרְיֵת טו
 33. וְכִרְיֵת טו
 34. וְכִרְיֵת טו
 35. וְכִרְיֵת טו
 36. וְכִרְיֵת טו
 37. וְכִרְיֵת טו
 38. וְכִרְיֵת טו
 39. וְכִרְיֵת טו
 40. וְכִרְיֵת טו
 41. וְכִרְיֵת טו
 42. וְכִרְיֵת טו
 43. וְכִרְיֵת טו
 44. וְכִרְיֵת טו
 45. וְכִרְיֵת טו
 46. וְכִרְיֵת טו
 47. וְכִרְיֵת טו
 48. וְכִרְיֵת טו
 49. וְכִרְיֵת טו
 50. וְכִרְיֵת טו
 51. וְכִרְיֵת טו
 52. וְכִרְיֵת טו
 53. וְכִרְיֵת טו
 54. וְכִרְיֵת טו
 55. וְכִרְיֵת טו
 56. וְכִרְיֵת טו
 57. וְכִרְיֵת טו
 58. וְכִרְיֵת טו
 59. וְכִרְיֵת טו
 60. וְכִרְיֵת טו
 61. וְכִרְיֵת טו
 62. וְכִרְיֵת טו
 63. וְכִרְיֵת טו
 64. וְכִרְיֵת טו
 65. וְכִרְיֵת טו
 66. וְכִרְיֵת טו
 67. וְכִרְיֵת טו
 68. וְכִרְיֵת טו
 69. וְכִרְיֵת טו
 70. וְכִרְיֵת טו
 71. וְכִרְיֵת טו
 72. וְכִרְיֵת טו
 73. וְכִרְיֵת טו
 74. וְכִרְיֵת טו
 75. וְכִרְיֵת טו
 76. וְכִרְיֵת טו
 77. וְכִרְיֵת טו
 78. וְכִרְיֵת טו
 79. וְכִרְיֵת טו
 80. וְכִרְיֵת טו
 81. וְכִרְיֵת טו
 82. וְכִרְיֵת טו
 83. וְכִרְיֵת טו
 84. וְכִרְיֵת טו
 85. וְכִרְיֵת טו
 86. וְכִרְיֵת טו
 87. וְכִרְיֵת טו
 88. וְכִרְיֵת טו
 89. וְכִרְיֵת טו
 90. וְכִרְיֵת טו
 91. וְכִרְיֵת טו
 92. וְכִרְיֵת טו
 93. וְכִרְיֵת טו
 94. וְכִרְיֵת טו
 95. וְכִרְיֵת טו
 96. וְכִרְיֵת טו
 97. וְכִרְיֵת טו
 98. וְכִרְיֵת טו
 99. וְכִרְיֵת טו
 100. וְכִרְיֵת טו

[illegible][illegible]

16. דבר אל בני ישראל לאמר בחרש השביעי באחד לחדש יחיד שבתון בחרש חרש
17. אל הבית אל מקרא וביקש ולא אחר אל בעל ישראל ואל תעשו עמו ותרועת עמו כמכור
18. באחד לחדש מקרא שבת יחיד בל כל משלש עברה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם
19. משלש שולח בהתאספ ראינו עני יום חשבו ישראל ובריו על ג' ח' יתולק עלעס ו
20. ישראל אל ארשתו יאמר חרש ובריו ד' 22. רעתה ויהי וחסבאל כל לבנה ב' ויהי הארשת
21. מתחת אן עוז: חרש ד' 23. אחר נראת לארע ב' ואת הארשתאן ויהי עז משלש
22. אדרת עזל וכאספ אחר מתחת עוז: משלש ד' ח'
23. אדרת עזל וכאספ אחר מתחת עוז: משלש ד' ח'

[illegible]

קרית שמע הקשיבה רנתי
ולעזר ברויסי אומר בכל
יובן חטאת, ובעצרת כתיב
אש השנה לא אמרי הלל,
מים נפתחין לפני וישראל
שביעי באחד לחדש יהיה
הן משום שבות לא עולין
ד שמשום שבות לא דמי.